

ವಿಜಯಮ್ಮ ಒಳ ಹೋದಾಗ ಸೂರ್ಯನ ನೋಟ, ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವಕೃತ್ ಹರಿದಿತ್ತು. 'ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲೇ ಹೋದ್ರೂ ಇಂಥ ಮನೇಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸ್ತಾ ಮಜಾ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮಗ ಬೇಡ; ಗತಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರೋರನ್ನು ತಂದು ಮನೇಲಿಟ್ಟೋತಾರೆ. ಮನೆ ಮಗನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಾರೆ..' ಅವನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ತಿರಸ್ಕಾರ, ವ್ಯಂಗ್ಯ ಅಪೂರ್ವಕೃತ್ ಹೃದಯವನ್ನು ಇರಿದಿತ್ತು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲದವಳೆಂದು ನಿಕ್ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೇ ಮನಸ್ಸು ನೊಂದು ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿತು. ಮತ್ತೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಅವಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸೂರ್ಯ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದರೆ, ತನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ದಿನ ಕಳೆಯುವುದು ದುಸ್ವರವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಸತ್ಯ ಆಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಟ್ಟೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಏನೂ ಆಡದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋದಳು. ಸೂರ್ಯನ ಸಿಟ್ಟು, ರೋಷದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆ ಮಗನಾಗಿ ತನಗೆ ದೊರಕದ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ತನಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವನ ದೈಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ರಾಯರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅವಳು ಈ ಮೂರೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರು ಸದಾ ನ್ಯಾಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆ, ಶಿಸ್ತು ಎಂದು ತುಡಿಯುವ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವುದೋ ಬಲವಾದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಹೊರಗೆ ಪೂರ್ಣ ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿದ್ದು, ಅಪೂರ್ವ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶುಚಿ ಮಾಡಲು ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ, ಸೂರ್ಯ ಟಿವಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ.

'ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನಗ ಇವತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಮಾಡಿದ.. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಆಯ್ತು ನೋಡು..' ಎಂದರು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಸದ್ದಾಯಿತು, 'ನಿನ್ನ ಅಂಕಲ್ ಬಂದ್ರಾಂತ ಕಾಣ್ತುತ್ರೆ. ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡ್ತೀಯಾ..ಯಾರಂತ? ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಬರ್ತಾರೆ..?'

ಅಪೂರ್ವ ತಾನೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲು ಹೋದಳು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಖಾಕಿ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಅಧೀರಳಾದಳು.

'ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದಾ..?' ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಆ ಎಸ್.ಐ. ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪೇದೆಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದರು. ಹೊರ ಬಂದ ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೆ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದ ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಕಂಡು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡರು.

'ಅಪೂರ್ವ, ಯಾರೇ ಇದು..ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ..?' ಕಂಪಿಸುವ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರು ಪೇದೆಗಳು ಆಗಲೇ ಸೂರ್ಯನ ಇಬ್ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.

'ನಾನು ಇದೇ ಹುಲಸೂರು ಏರಿಯಾದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮನೇಲಿ ಬೇರೆ ಗಂಡಸರು ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದ್ದಾರಾ? ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಎಲ್ಲಿ?'

'ಅವು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಸಾರ್..ನನ್ನಗನನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದೀರಾ? ಏನಾಯ್ತು ಸಾರ್?'

'ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಏರಿಯಾದ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವಾಗಿದೆ. ಕಳ್ಳನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.ಅವು ಜೊತೆ ಈ ಹುಡುಗ ಕೂಡಾ ಶಾಮೀಲಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನುವ ಗುಮಾನಿ..ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡ್ತಿಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ.'

'ನನ್ನಗ ಅಂಥವನಲ್ಲ ಸಾರ್. ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನಗ ನಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ಅವು ಅಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ'

'ಅವು ಈ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ ರೌಡಿ ಗೋಟು ಜೊತೆ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀವೇ ವಿಚಾರಿಸಿ' ಎಂದವರು ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ರೌಡಿ ಗೋಟು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲೋ? ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಇಲ್ಲೋ? ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ?'

ಸೂರ್ಯ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತ, 'ಗೆಳೆಯ ಹೌದು ಸರ್..ಆದ್ರೆ ಈ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೂ ನನ್ನೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧನೂ ಇಲ್ಲ'

'ನಿನ್ನಾತು ನಿಜಾನಾ ಸುಳ್ಳಾ ಅಂತ ..ಸ್ನೇಶನ್‌ಗೆ ಹೋದ್ಯೇಲೆ ವಿಚಾರಿಸ್ತೀ.. ಈಗ ನಡೀ..' ವಿಜಯಮ್ಮ ಅಂಗಲಾಚಿದರೂ ಅವರು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೇ ತಾವು ಬಂದ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ದರು. ವಿಜಯಮ್ಮನ ಸಂಭ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯಂತೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು.

'ಇವು ಮನೇಲಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು? ನಾವು ಸ್ನೇಶನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸೋಣ. ನಡೀ..ಇಷ್ಟು ಸಮಯದ ನಂತರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಗನನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇನು ನಡೀತಿದ ಅಂತ ತಿಳಿಯೋದು ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಅಂಕಲ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸೋಣ. ಬೀಗ ತಗೋ' ಎಂದು ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಗೊಂದಲದ ಗೂಡಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊತ್ತು ಅಪೂರ್ವ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ನೇಶನ್‌ಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಆ ರೌಡಿ ಗೋಟುಗೂ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಹೇಗೆ ಪರಿಚಯ? ಎಲ್ಲೋ ಕಳ್ಳತನವಾದರೆ ಪೋಲಿಸರು ಬಂದು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು? ಸೂರ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?

ಆಟೋ ಹಿಡಿದು ಹಲಸೂರು ಠಾಣೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಸೆಲ್ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ವಿಜಯಮ್ಮನ ಹೆತ್ತೊಡಲು ಚುರುಗುಟ್ಟಿತು.

'ಸಾರ್..ಅವು ಅಂಥವನಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲೋ ಅಪಾರ್ಥ ಆಗಿರಬೇಕು. ನನ್ನಗ ಅಂಥವನಲ್ಲ..' ಆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮುಂದೆ ವಿಜಯಮ್ಮ ಗೋಗರೆದರು.

'ನೀವು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಾಕಿ ಬರೋದಿಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರಿ.. ನೀವು ಈಗ ಮನೇಗೆ ಹೊರಡಿ.. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬನ್ನಿ...ಮಾತನಾಡೋಣ' ಎಂದರು.

'ನನ್ನಗನನ್ನು ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೇಗೆ ಮನೇಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಲಿ ಹೇಳಿ ಸರ್? ನನ್ನಗ ಅಂಥವನಲ್ಲ. ಅವು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಸರ್..' ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದರು.

'ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನು. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಗಮ್ಮ ಹೇಳ್ತೀರಾ? ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಈ ರೌಡಿ ಗೋಟು ಜೊತೆನೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ. ಆ ಗೋಟು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಕುಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದವು.' ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ನ ಮಾತುಗಳು ವಿಜಯಮ್ಮನ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಿದರೆ, ಅಪೂರ್ವ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತಳಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಸೂರ್ಯ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ..!'

ಅಧ್ಯಾಯ 5

ಅಪೂರ್ವಕೃತ್ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈಗ ಉತ್ತರ ದೊರಕಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಯಾವುದೋ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ರಾಯರು ಆತನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ! ಮನೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಲು ಇದು ಕಾರಣ.

ಸೂರ್ಯ ಸಮಾಜಘಾತಕ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವನ ವೇಷ ಭೂಷಣ ಹಾಗಿದೆ..! ಅವನು ಒರಟಾಗಿ, ಅನಾಗರಿಕನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯಮ್ಮನ ನಿತ್ಯದ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ! ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೆ, ಮಗನನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ರಾಯರು ಅವಕಾಶ ನೀಡದ ಕಾರಣ, ಆ

ಟವರು

ಇಂದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೂರವಿಧ್ವರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ತವರು ಹತ್ತಿರ ಇರಲೇಬೇಕು ಮೊಬೈಲ್‌ನ ಟವರು!

★ ಸು.ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಿವಮೊಗ್ಗ

ವಿಜಯ